

(1)

दा ४ प्रह्वचारि

मिवा

१

विशेष
यनादि

श्रीगणेशायनमः ॥ १ ॥ इहस्याधमिणां नित्यनेमिन्निकाधमउक्ताः ॥ अभिवेकादिगणमुक्तस्पृहस्यविशेषस्पृगुणधमश्चिदार्शि
ता ॥ अधुना न दधिकारसंकोवहेतुभूताशौचप्रतिपादनैतेषामेववाः प्रतिपाद्यते ॥ आशौचशब्देन वकालघ्राताद्यपनोषधपिंडोदकद
नादिपर्युदासस्य निमित्तभूतः ॥ १ ॥ रुषगतः कश्चनातिश
सर्वइत्यादावशुद्धिमाभिधानात् ॥ अशुद्धशब्दस्य च
योगाभावात् ॥ इदं च वहारमुत्पत्तिनिर्वधनत्वाच्च
र्शनात्तदयोग्यत्वमाशौचशब्दाभिधेयंकल्प्यते ॥ त
यस्यात्तत्रानेकार्थत्वकल्पनादोषसंग्रहसुपेक्षणा
दाहा ॥ ऊनद्विवर्षनिखनेत्रकुर्यादुदकंततः ॥ अश्मशाना
द्विलौकिकाग्निना ॥ संदग्धद्यउपेतश्चेदाहिताग्न्यावृता र्थवत् ॥ २ ॥ पुनपरिपूर्णद्विवर्षयस्यासौ पुनद्विवर्षः ॥ तं धेतं निखने इमोश्च

शौचरादा ४
राम
१

(1A)

नस्या २

टंकत्वानिदधार्त्तुनर्दहेदित्यर्थः। न वसरुत्पत्तिंचत्पुटकमित्यादिभिः प्रेतोदेशेन विहितमुकदानाद्यौर्दहेदिकं
कुर्यात्। अयं वागंधमात्पानुलेपनादिभिरलंकृत्यशुभोभूमाश्मशानादन्यत्रास्थिनिवयरहितायां वहिर्गमा
त्रिखननीयः॥ यथाहमउ॥ कुतहिवाषिकं प्रेतं निदधुर्वर्धनादहिः अलंकृत्यशुभोभूमावस्थितं च यनादृतो ना
स्य कार्ये प्रिसंस्कारो नापि कार्येदकक्रिया। अरण्ये कृष्टवसत्कास्त्रिपेयुस्त्रहमेव नु इति। अरण्येकाष्ठव
त्पत्केत्यस्यायमर्थः॥ यथा अरण्येकाष्ठवत्कोदासीनाद्विषये भवंति तथो न द्विवर्षमपि त्वि तायां भूमौ प
रित्यज्यत द्विषयैश्चाद्वाद्यौर्दहेदिकेषु दानैर्भवितामिति आचारादिशासनाद्वाद्यभावोऽनेन दृश्यते न सूच्यते।
शवं च ष्टेतेनाभ्युपयमगाथाः पठद्भिर्निधातव्यं। कुतहिवाषिकं प्रेतं धृताक्तं निष्पन्नेदहिः। यमगाथा गायमानो
यमसूक्तमनुस्मरन् इति यमस्मरणान्न। ततस्माज्जितदिवर्षादितरः परिपूर्णदिवर्षो यो प्रेतो सोऽशमशानु।

६२

ख २

(2A)

स्मा१

चापिकृते सति। इत्युदकग्रहणं साहचर्यदिग्निसंस्काराण्युपलक्षणं। नात्रिवर्षस्येति वचनात्कुलधर्मापेक्षया ब्रूते।
षेपिवर्षत्रयाहूर्ध्वं अमुदकदाननियमो वगम्यते। लोकात्रिवचनाद्वर्षत्रयात्प्रागपि कृतं ब्रूते। तयोर्नियम इति वि
वेचनीयं। उपेतश्चेत्तत्पुपनीतस्य हिताग्रेण तादाहृदयकियया घृह्यादिप्रसिद्ध्या लौकिकाग्निनैव दग्धे
व्यः। अथ वेत्प्रयोजनवत्। अयमर्थः। यत्पुपनीतस्य तादाहृदयकारूपं प्रयोजनं संभवति भूमिजोषणप्रोक्षणादेः तदुपा
देयं। यत्पुनर्लुप्तप्रयोजनं पात्रयोजनादितन्निवर्तते। तस्या लौकिकाग्निविधानेनोपनीतस्यानाहिताग्रेः घृह्या
ग्निना तादाहृदयविधानेन वापहतप्रयोजनत्वादाहवनीयादग्निदृष्टिरिति। अयं तद्विधानं वदद्वयान्तवल्केषां नोक्तं
आहिताग्निर्यथा न्यायं दग्धव्यस्त्रिभि रग्निभिः। अनाहिताग्निरेकेन लौकिकेन परोजन इति। न च भूदेशाश्मशानं
प्रत्यग्निकाष्ठादिनयनं कार्यं। यस्यानयति शूद्रोऽग्निं तृणं काष्ठं हवींषि वापेतत्वे हि सदा तस्य सवाधर्मेण लिप्यते।

(3)

मि. प्र.
३

इति यमस्मरणात्। तथा दाहश्च स्वपनाद्यनंतरं कर्तव्यः। अत्रेते दहेषु भैरवैः स्नापितं स्वविधुषितमिति वचनात्। प्र-
वेतसाप्युक्तं। स्नानं वेतस्य पुत्राद्यैर्वस्त्राद्यैः पूजनं तथा। न भदेहं देहं चैव किं विदेयं परित्यजेदिति। किं विदेयमि-
ति शववस्त्रैकदेशं प्रमृशानवास्पृश्यं देयं परित्यजेदित्यर्थः। तथा प्रेतनिर्हरणेऽपि मनुना विशेषादर्शितः। न वि-
षंघेषु तिष्ठत्सृष्टं श्रेणहारयेत्। अश्वगपीयाङ्गमिषाणां हृदयं स्पृशद्दूषिता। अश्वघेषु तिष्ठत्स्वित्पविव-
क्षितं अश्वगर्पत्वादिदोषप्रवणात्। दक्षिणेन शृणुत्तं हृदयं निरहरेत्। पश्चिमेन शूरेण कृपया संख्यं हि-
जातय इति च। तथा हारीतोऽपि। न यामाभिमुखं प्रतारयति। यदा तु घोषितमरणो शरीरं न लभ्यते तदा स्थि-
मिः प्रतिकृतिं कृत्वा तेषामप्यलाभे पार्श्वशरैः शौनकोक्तश्यादिमार्गेण प्रतिकृतिं कृत्वा संस्कारः कार्यः। आ-
शौवं वा अशहादिकमेव आहिताग्निश्चेत्यलवसन्धियेन पुनः संस्कारं कृत्वा शववच्छेदमिति वशिष्ठस्मरणा-

राम
३

(3A)

ता अनाहिताग्नेष्वात्रिभुविष्टैर्जलसंमिश्रैर्हव्यश्च तथाग्निना। असौ घर्गाय लोकाय दद्यात्सुक्तासंवाधवे। एवं पर्ष
शरं दद्यात्त्रिभुविष्टैर्भवेदिति वचनात्। ततश्चायमर्थः। नापकरणार्थाग्निं न न मे व न वो द क दाना दित त ऊ हं या व त्रि
वर्षं वै कल्पिकमशुद क दानं ततः परं या व ड प न य नं त मी मे वा शु द क दानं नि य तं। वर्षत्रयात्वागपि कृतं त्र्यं उपनयना
हर्हं पुनराहिताग्न्या वृतादाह कृत्वा सर्वमौर्ह दैर्हिकं कार्यमेषां तति शेषः। उपनीतस्य लोकि काग्निना दाहः कार्यो नाहिता
ग्नेर्ह्याग्निना दाहो यथा संभवं पात्रयोजनं च कार्यं संस्कारो वेत्तं किं कर्तव्यमित्यत आह। सप्तमा दश मा द्वा पि ता तयो भ्युपयं
तं त्य यः॥ अयनः शोभुवदद्यमनेन पितृदिशु स्वाः। सप्तमा दि व सा र्वा श मा दि व सा द्वा ज्ञा त यः स मा न गो त्रः स पिं डः स मा
नो र का श्वा अ य नः शो भु व द द्यै मित्यनेन मंत्रेण दक्षिणाभिमुखोऽप्युपयंति। अमुपगमेन तत्प्रयोजनभूतो द क दाना
नादि विशिष्टमभ्युपगमनं लभ्यते। एवं माता महाचार्ये त्यनंतस्सुद क दान स्याति देश दर्शनात्॥ एतच्चायुष्माधुतिश्चि

(५)

मि.व. ४ शुक्रार्थं प्रथमद्वितीयपंचमसप्तमनवमेषु दकक्रियेति गोतमस्मरणात् एतच्च भ्रान्तानंतरं कार्प्यं शरीरमग्नौ संयोऽप्य
न वेद्यमाणा अपोभ्यपयंतीति शातातपस्मरणात् तथा प्रवेतसाप्यविशेषो दर्शितः प्रेतस्य बांधवापथादहमुदक
मवतीर्षी नोद्धर्षये पुरुदकां तोषसिंचेयुरपसंययं तोषवीतमसो दक्षिणाभिमुखं ब्राह्मणस्योदमुखः शंमुख
श्च राजन्यवैयोरिति स्मृत्यं तरेव यावत्तया शौचं देनातिस्वदकदानेन स्यादतिरुक्ता यथाह विष्णुः यावदाशौचं
तावत्सेतस्योदकं पिंडं बद्धुरिति तथा प्रवेतसाप्युत्तरे दिने देने ज्जली नृणां न्यदद्यात्सेतकारणात् तावद्विष्णु
कर्त्तव्या यावत्पिंडः समाप्यत इति प्रतिदिनमंजलीनाया इत्यादि कार्प्यायावदशमः पिंडः समाप्यत इत्यर्थः यद्यप्यनयो
गुह्यलघुकल्पयोरन्यतरा उष्टानेनापि शास्त्रार्थसिद्धिस्तथापि बहुलेशावहत्वेन गुरुतरकल्पे घट्यनुपपत्तेः प्रेत
स्योपकारतिशयो भविष्यतीति कल्पनीयमन्यथा गुरुतरकल्पाह्नात्तेन नार्थक्यप्रसंगात् वशिष्ठेनापि विशेषोक्ति
पादस्य १

५३

राम
४

(4A)

हितास्योतराभ्यामाणिभ्यामुदकं कुर्वीरिति । वश्यगाणसकृत्सकनामगोत्रादिगुणविशिष्टस्योदकदानस्यास-
मानगोत्रेषुमातामहादिश्चतिदेशमाहएवंमातामहाचार्यप्रेतानामुदकक्रियाकामोदकंसाविप्रज्ञाध्वस्त्रीयश्चशुर-
त्विजां । यथासगोत्रसपिंडानांप्रेतानामुदकं दीयते । तथामातामहाचार्याणां चप्रेतानानित्यमुदकक्रियाकार्या ।
सखामित्रं । प्रजापरिणीतादुहितभगिन्यादयः । ध्वस्त्रीयोभाषिनेयश्चशुरः प्रसिद्धः । अतिज्ञोपाजकाः । एषां सरव्यादी-
नांप्रेतानां कामोदकं कार्यं कामश्चाकामेनोदकदानं कामोदकंप्रेताभ्युदयकामनायां सत्यामुदकंदेयमस-
त्पानदेयमित्यकरणे प्रत्यवायो नास्तीत्यर्थः । उदकदाने गृहविधिमाह । सकृत्ससिचं स उदकं नाम गोत्रेण वापताः ।
तद्योदकदानमित्यं कार्यं सपिंडाः समानोदकां प्रमानिना भूत्वाप्रेतस्य नामगोत्रे उच्चार्या मुकं मुग्धे गोत्रहृष्यति
ति सकृदेवोदकं प्रसिंचे मुश्चिर्वात्रिः प्रसेकं कर्तुं प्रेतहृष्यत्विति प्रचेतस्मरणात् । प्रतिदिनमंजलिद्विमुप्रतिपादितैव

नामा प्रेतो

(SA)

तः कथ्यते तस्यैवापमुदकदानादिनिषेधः प्रायश्चित्तत्रयव्रतसमाप्त्यन्तरकालमुदकदानाशौचविधि
रिति। तथा क्लीवादीनां चोदकदायित्वं निषिद्धं क्लीवाद्यानोदकं ऊर्ध्वेनावाप्या विधर्मिणः। गर्भभ
र्तुदुहश्चैव मुराप्यश्चैव योषित इति रूढमनस्मरणम्॥ एवमुदकदाने कर्तृविशेषप्रतिषेधमुक्त्वा
संप्रदानविशेषेण प्रतिषेधमाह। पाषंड्यतः श्रितां भूना भर्तृभ्यः कामगादिकाः। मुराप्यश्चात्मन्यागि
न्योनाशौचोदकभाजनाः। नरशिरः कपालादिश्रुतिवाह्यनिगंधारणं पाषंडं तद्येषां ते पाषंडिनः अना
श्रिता अधिकारे सत्यप्यकृताश्चमविशेषपरिग्रहमाणाः सुवर्णघृतमद्यहारिणः। भर्तृभ्यः पतिप्राप्ति
न्यः कामगाः कुलराः आदिग्रहणात्त्वगर्भवाह्येण चानिन्योऽप्युत्प्रेष्यते मुराप्योपासां यामुराप्रतिषिद्धा त
त्स्यान्नरताः आत्मन्यागिन्यः विषाम्मुद्वंधनाद्यैरात्मानं पाषण्डंति एते पाषण्डादपश्चिरात्तदंशरात्रं वेतिव

(6)

ह्यमाणस्याशौचस्योदकदानाद्यौर्द्ध्वैहिकस्यवभाजनानभवेतिभाजनयंतीतिभाजनाःसर्पिंश
दीनामाशौचादिनिमित्तभूतानभवंत्यतस्तस्मिन्सर्पिंडैरुदकदानादिनकार्यमित्येतत्प्रतिपादन
परंवचनं।अत्रवसुरूपइत्यादिषुलिंगमविवक्षितमनुपादेयगमत्वात्।एतच्चबुद्धिपूर्वविषयंयथाहो
तमः।प्रायोनाशकशस्त्राग्निसिधोदकोदंधनप्रयत्नैश्चेच्छतामिति।प्रायोमहाप्रस्थानं।अनाशकम
नशनंगिरिशिखरादवपातःप्रपतनं।अवेच्छतामितिविशेषलोपादानात्प्रमादकृतेदोषोनास्तीत्य
वगंतव्यं।अथकश्चित्प्रमादेनप्रियेतामुदकादिभिःसर्पाशौचंविधातव्यंकर्तव्याचोदकक्रियेत्यंगि
रसस्मरणात्।तथामृत्युविशेषादप्याशौचादिनिषेधः।चंडालादुदकात्सर्पाद्वाह्येणह्येधुतादपि।
दंष्ट्रिभ्यश्चपशुभ्यश्चमरणंपापकर्मिणाम्।उदकं पिंडदानं च प्रेतेभ्योपयज्यते।नोपतिष्ठति तत्सर्वमन्तरिक्षे
त्यदी।

राम
६

(6A)

विनश्यतीति। एतदपीच्छा पूर्वहननविषयं। गौतमवचनेन चार्श्वकमेवोदकेन हतस्याशौचादिनिषेधस्यो
क्तत्वादत्रापि वंशलाडुदकात्सर्पादिति तत्साहचर्यदर्शनाद्वृद्धिपूर्वविषयत्वनिश्चयः॥ अतो दर्पादि
नाचंशलादीहंशगतो यस्मै र्मारितस्य स्यायं। सर्वतएवात्मानं गोपायेदिति विध्यतिक्रमनिमित्तः पिंड
दानादिनिषेधः एवं ऽष्टदंष्ट्रादिग्रहणार्थमाभिमुखानदर्पाद्गच्छतो मरणेऽयं निषेध इत्यनुसंधेयो अ
यं वा शौचप्रतिषेधो दशाहादिकालावच्छिन्नस्य विप्रगोतृपहतानामन्वत्तं वा त्मवातिनामिति। सद्यः
शौचस्य वक्ष्यमाणत्वात्। तथा दाहादिकप्रपञ्चानकार्थेनाशौचं नोदकं नाशुन दाहाद्यंतकर्मच। ब्रह्म
दंडुहतानां वनकुर्पात्कटधारणमिति यमस्मरणत्वात्। ब्रह्मदंडुहता ब्राह्मणदंडुहताः। अतवहनसाधुन ख
द्रादिकटशस्त्रेनोच्यते। न चाहिताग्निमग्निभिर्दहतियत्त पात्रे श्वेत्येतत्तुतिविहिताग्नि यज्ञपात्रादिप्रतिपत्ति

(७)

मि. प्रा.

लोपप्रसंगाद्यंस्मार्तोदाहादिनिषेधोविशदिहताहिताग्रिविषयं नाङ्कदतीत्याशंकनीयं यतश्चांशाला
दिहताहिताग्रिसंबन्धिनामग्रियज्ञपात्राणां स्मृत्यन्तरे प्रतिपत्त्यन्तरं विधीयते वैतानं प्रतिपेक्षु आवसथं
चनुष्यथे। पात्राणि नुदहेदग्नौ यजमाने इत्यामृतं इति तथा तच्चरीरस्यापि प्रतिपत्त्यन्तरमुक्तो आत्मनस्यागि
नां नास्ति पतितानां तथा क्रिया। तेषामपि तथा तं गतो ये संस्थापनं हितमिति स्मरणात्। तस्मादविशे
षेण सर्वेषां दहनादिनिषेधः। अतः श्रेहादिना निषेधातिशयेनैवायं शिष्यैः कर्तव्यं। कृत्वा प्रमुदकं ज्ञानं स्य
शिनं वहनं कथं। रज्जुच्छेदाशुपातं च तमरुद्धे। मुखातीति स्मरणात् एतच्च प्रत्येकं बुद्धिपूर्वकं वेदितव्यं अ
बुद्धिपूर्वकरणेन एषामन्यतमं प्रेतयो वहेतदहेतव्यं। कटोदकक्रियां कृत्वा कृद्धं सां तपनं चरेदिति संव
तोक्तं इष्टव्यं। यत्पुनः। तच्चर्वकैवलं स्पष्टमशुवापातितं यदि। पूर्वोक्तानामकारि वेदेकरात्रमभोजनमि

राम
७

(7A)

तिस्पर्शप्रपातयोरुपवासश्चोक्तोसौकुक्षेपशक्तस्तथावेधनछेदनेदहनेवामासंभैत्राहारस्त्रिषवणं
चेतिशुभंननाभैत्राशित्वमुक्तंतदप्यशक्तसौवर्णमन्यान्यपितद्विषयाणिस्मृतिवाक्यानिव्यवस्था
पनीयानि।अपंचदाहादिप्रतिषेधोनुष्ठानासमर्थताविवातप्रस्थादिव्यतिरिक्तविषयसेषामभ्युत्ता
दर्शनात्॥वृद्धःशोचस्मृतेर्लुप्तःप्रत्याख्याताःप्रियः॥आत्मानंघातयेयक्तभृशप्रयत्नशानोबुद्धिः
तस्यत्रिरात्रमाशौचंद्वितीयेत्स्थिसंख्यः॥तृतीयेत्तद्विस्तृत्यचतुर्थेष्टाद्विमाचरेदितिस्मरणात्।एवंये
नयेनोपाधिनात्महननंशास्त्रतोभ्युत्तायतेतत्रह्यतिरिक्तमार्गेणात्महननेष्टाद्योईदेहिकेषुनिषिद्धे
षुकिंपुनस्त्रेषांकार्यमित्यपेक्षायांवृद्ध्यात्तवलत्कल्याणलेपाभ्यामुक्तं।नारयणवलिःकार्योत्तम
गर्हाभयावरेः।तथातेषांभवेद्योवनान्यथेत्यब्रवीद्यमः॥तस्मात्तेभ्योपिदातव्यमत्रमेवंसद्विणमिति।

(8)

मि.
८

यासेनासुक्तां नारायणं सप्तदिशश्चिंवायत्पदीयतो तस्य शुद्धिकर्कर्म तद्वेनैतदन्यथेति। एवं नारायणव
लिः प्रेतस्य शुद्ध्या पादनद्वारेण आह्लादिसंघटनत्वेन गीतां जनपतीत्यौर्द्धदेहिकमपि कार्यमेव। अतएव
षड्विंशन्मते प्यौर्द्धदेहिकस्याभ्युत्थादृश्यते। गोत्रादौ तानां वपतितानां तथैव वा ऊर्द्धसंवसरात्कुप्यीत्
वमेवौर्द्धदेहिकमिति॥ एवं संवत्सरादूर्द्धमेव नारायणवलिं कर्तव्यं। नारायणवलिश्चेत्यं क
र्तव्यः॥ कस्यां विष्णुर्कैकादश्यां विष्णुवैवस्वतं वयं यथावदभ्यर्च्य तस्मात्पे मधुघृतसुतां सिलमिश्राश्शपि
डा विष्णुरूपेण प्रेतमनुस्मरन्त्ये तनाम गोत्रे उच्चार्य विष्णवे सुदर्भे बुद्धिणा भिमुखोदत्वा गंधादिभिरभ्यर्च्य
पिंडप्रवाहणं तं कृत्वा नद्यां प्रक्षिपेन्नययादिभ्यो दद्यात्ततस्संस्पृशेत्तस्मात्पुग्मान्वाहणानां संश्लेषोपि
श्वोभूते मध्याह्ने विसोराधनं कृत्वा कोटिष्टविधिना ज्ञाह्णपादप्रक्षालनादित्तिप्रशान्तं कृत्वा पिंडपित

राम
८

(8A)

यत्तावतोत्तेखनाद्यवनेजनांतंस्त्रीकृत्वा विस्रवेवसणेशिवाययमायत्रपरिवारसहितायवतुरः पिंडावृत्वा
नामगोत्रसहितंप्रेतं संस्मृत्य विस्रान्नामसंकीर्त्य पंचमं पिंडं दद्यात्ततो विप्रानावांता दक्षिणाभिषोषयित्वा
तन्मध्ये चैकंगुणवत्तमंप्रेतबुध्या संस्मरन् गौधिरण्यादिभिरतिशयेन संतोष्य ततः पवित्रपाणिभिर्विप्रैः प्रे
तायतिलादिसहितं पुदकं दापयित्वा घृतेनैसां पुंड्रं दत्त्वा सर्पदंते त्वयं विशेषः संवत्सरावत्सराणोक्तविधि
नायं चम्पो नागसृजा विधाय पूर्णं संवत्सरे नारायणवलिं कृत्वा सौवर्त्मनागं दद्यात्। गंवत्सरां ततः सर्व
मोहं देहिकं कृष्यात् नारायणवलिं घृतेनैसां पुंड्रं दत्त्वा सर्पदंते त्वयं विशेषः संवत्सरावत्सराणोक्तविधि
विस्रं समर्वये देवं यमं वैवस्वतं तथा॥ दशापिंडान् दत्त्वा भक्त्या शर्भे शुभं पुनः पुनः तिलाभिष्यात् दद्याद्देसं पतो
दक्षिणां पुनः॥ विस्रं बुद्धौ समासाद्य नद्यभासिततः स्त्रियेत्। नामगोत्रयहंतत्र प्रव्यैरभ्यर्च्य तं तथा॥ धूपदीपप्रदा

(9)

मि. नं वमह्यं भोज्यं तथा परं निमंत्रयेत विशन्चै पंच सप्त नवापि विद्यातपः समृद्धा न्वैकलोत्पन्ना समाहिताः। अ
परे हनि संज्ञा मे मध्याह्ने समुपोषितः। विलो रभ्यर्चनं कृत्वा विप्रो म्ना नुपवेशतः॥ ३२ ॥ सुखान्यथा ज्येष्ठं पि
तृ रूपमनुस्मरतः। मनो निवेश्य विलो वै सर्वं कर्मादन्तं दितः। आवाहनादियत्वे क्तं देवैः सर्वं तदा वरेतः। त
स्तान् ज्ञात्वा ततो विप्रान् तृप्तिं पृष्ट्वा यथा विधिः। हविषा व्यंजने नैव तिलादि सहितेन वा पंच पिंडांस्तदद्या
च्च देव रूपमनुस्मरन्॥ अथ मंत्रं विलो वेदद्याद्भस्म एवांशं वा पच। यमायसानुव। रापच उर्थं पिंडं मुत्सृजेत्। मृ
ते संकीर्त्य मनसा गोत्र पूर्वमतः परं। विलो र्नाम गृहं त्वेवाऽयमेवं वक्षिषेत्। विज्ञानावप्यविधिवदक्षिणाभिः
समर्चयेत्। एकं दृढतमं विप्रं हिरण्येन समर्चयेत्। गवां वस्त्रेण भूम्या च प्रेतं तं मनसा स्मरेत्। ततस्त्रिलोभो विप्र
सुहृत्सैर्धर्म समवितैः॥ क्षिपेत्तु गोत्र पूर्वतु नाम बुद्धौ निवेश्य वा हविर्गंधतिलां भक्ष्य तस्मै दद्यात्समाहिताः॥ मित्र

राम
८

(9A)

भृत्यजनैः सार्द्धं पश्चादुन्नीतवागपतः। एवं विभुमते स्थित्वा यो। दद्यादात्मघातिनोऽसमुद्धरति तं त्रिंशन्नात्रका
र्ष्या विचारणा सर्पदेशनिमित्तं सौवर्णनागदाने पतिष्ठाति रूपेण भाविष्यत्पुण्येण सुमंतुना भिहिते। सुवर्त्मभा
रनिष्पन्नं नागं कृत्वा तथैवागं। व्यासाय दत्त्वा विधिं वापितुं गच्छेत्पुण्यमाप्तवानिति॥ ॥ एवमुदकदानं
सापवादमभिधायानंतरं किं कार्यमित्यत आह। दत्त्वा दत्त्वा समुन्नीतं। नृपशब्दसंस्थितार। स्ना
तानयवदेयुस्तानितिहासेः पुरातनैः। कृतमुदकदानं यैस्तान् कृतोदकाश्चातासम्पदकाऽन्ती एत
मृदशाद्वलेन वोढुं तत्पणव्यावृते भूभागे सप्तगवस्तान्मुखादीन् जलदृष्ट्वाः पुरातनैरितिहासैर्वक्ष्य
माणैरपवदेयुः शोकानिरसनसमर्थैर्वचोभिर्वोधयेयुः॥ ६॥ शोकानिरसनसमर्थेतिहासश्च रूपमाहामात्र
ष्येकदलीसंभनिस्सारेसारमार्गणं। करोति यः सप्तमूढोजलबुद्धुदसंनिभो। मनुष्यशब्देन जरायुजां रजादिच

(10)

मि. तुर्विधं भूतजातं लक्ष्यते तस्य भावो मानुष्यतः संसाराधर्मित्वेन कदलीसंभवदत्तः साररहिते जलबुद्बुद
१० वदविरविनश्वने संसारे सारस्य स्थिरस्य मागणिमेषाण्यः करोति संप्रुढः अत्यंतविनष्टवित्तस्य
संसारस्य रूपवेदिभिर्भवद्विरित्यं न कार्यं। किंवा पंचधा संभृतः कायो यदि पंचत्वमागतः।। कर्मभिः
सुशरीरोत्पैस्यकापरिदेवना। जन्मान्तरात्मीयशरीरानितैः कर्मबीजैः सुफलोपभोगार्थं पंचधा एथि
व्यादिपंचमहाभूतात्मकतपापंचप्रकारसंभूतानिर्मितः कायः स यदि फलोपभोगनिवृत्तौ पंचत्वमाग
तः पुनः एथिव्यादि रूपतां प्राप्नुय भवतां किंवा कापरिदेवनानिष्प्रयोजनत्वात्तानुशोचनं कार्यं व
सुनः सद्यात्वावहिकेन विद्वक्तस्थितिरिति कर्मिषु शक्यते। किंवा पञ्चवसुमतीनां शमुदधिर्देवतानि
वा फेनप्रख्यः कथं नाशं मर्त्यलोको न पास्पति। अपि वा नेदमाश्चर्यं मरणं यतः एथिव्यादीनि महान्त

राम
१०

(10A)

पिभूतनिनाशंगच्छंति। तथा समुद्रा अपि जरा मरण विरहिणोऽमरा अपि प्रलय समयेऽवसानं गच्छंति कथ
मिवास्थिरतया फेन संनिभो मरणधर्मा भूतसंघो विनाशनपा स्यत्युचितमेव हि मरणधर्मणः प्राय
णमतो निश्चयो जनः शोक समावेशः ॥ ५ ॥ अनिष्टापादकत्वादप्यनुशोचनं न कार्यमित्याह श्लेषा
श्रुवांधवैर्मुक्तं प्रेतो भुंक्ते यतोऽवशा अतो न रोदितव्यं हि क्रियाः कार्याः श्रुशक्तिः। यस्मादनुशोचद्वि
वंधिवैर्वदननयननिर्गतं श्लेषाश्रुवा कामो विषेतो भुंक्ते तस्मात्त्रोदितव्यं किंतु प्रेतहिते शुभिः श्रुशक्त्य
नुसारेण आह्लादिक्रियाः कार्याः ॥ ६ ॥ इति संक्षेपेण ह्यनुशोचनं वाच्यं पुरस्सरं ॥ विदग्धनिवपशाणि
नियताहारिवेश्मनः। आचम्याद्यादिसलिलं गोमयगौरसर्वपात्रं। अविशेषः समालभ्य कृताश्म
नियदंशनैः ॥ एवं कुलवृद्धवचंसि सम्पादक कर्णतपक्कशोकाः संतो वा लानयतः कृत्वा गृहं गच्छेयुः

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com